

NOTĂ ASUPRA MATERIALULUI FAUNISTIC DE LA CETATEA POENARI

David BACIU

Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, București, România; e-mail: davidbaci98@gmail.com

Keywords: Poenari fortress, 14th–16th centuries, donjon tower, faunistic remains

Abstract: During the renovation project of the Poenari fortress, short-term archaeological excavations took place in 2023 inside the keep, deemed the oldest part of the fortification. Faunal remains were represented by 22 animal bones, namely 19 mammal and three bird bones. The species list is small, dominated by cattle, followed by sheep, goat and pig. Game is represented by a hare bone. The surface of these bones shows evidence of defleshing and disarticulation.

Cuvinte-cheie: cetatea Poenari, secolele XIV–XVI, turn-donjon, faună

Rezumat: Cu ocazia derulării proiectului de renovare a Cetății Poenari, în 2023 a avut loc o scurtă campanie arheologică în interiorul turnului-donjon, partea cea mai veche a fortificației. Cu această ocazie au fost descoperite 22 de oase de animale, respectiv 19 de mamifere și trei de păsări. Lista speciilor este redusă, fiind dominată de vită, ovicaprine și porc. Vânatul este reprezentat de un os de iepure de câmp. Suprafața acestor oase prezintă urme de descărnare și dezarticulare.

INTRODUCERE

Materialul osteologic analizat provine din săpăturile de salvare derulate în 2023 în interiorul turnului-donjon, partea cea mai veche a Cetății Poenari (jud. Argeș), datată între secolele XIV–XVI¹.

Fauna numără 22 de resturi care cântăresc 95 de grame. Aceste resturi au fost recoltate din complexul 3, notat de către colectivul arheologic C3, la o adâncime de -0,25 m.

METODOLOGIE ARHEOZOOLOGICĂ

În cadrul procesului de determinare taxonomică a resturilor faunistice, mai ales a oaselor de mamifere, am folosit colecția de referință (anatomie comparată) a laboratorului de Arheozoologie din cadrul Institutului de Arheologie „Vasile Pârvan” al Academiei Române. De asemenea, pentru determinarea acestora a mai fost utilizat volumul metodologic al lui Schmid²; discriminarea dintre oaie și capră a fost făcută pe baza scheletului post-cranian după criteriile lui Boessneck și colaboratorii³, iar pentru uzura dentară la ovicaprine am consultat lucrările lui Payne⁴ și Helmer⁵.

¹ Pentru contextul arheologic, a se vedea articolul precedent din prezentul volum, p. 341–362.

² Schmid 1972.

³ Boessneck *et alii* 1969.

⁴ Payne 1985.

⁵ Helmer 2000.

Pentru corelarea vârstelor scheletice/dentare cu vârstele biologice am folosit lucrarea lui Udrescu și colaboratorii⁶.

Măsurătorile resturilor faunistice au fost realizate cu un șubler care prezintă o precizie instrumentală de 1/10 milimetri. Acestea au fost luate după recomandările lui von den Driesch⁷.

PREZENTAREA MATERIALULUI FAUNISTIC

Fauna studiată provine dintr-un singur complex și include 22 de resturi faunistice (95 g), dintre care 19 (86,36%) aparțin mamiferelor, celelalte trei fragmente sunt asociate păsărilor (*Aves sp.*) (Tabel 1).

Gradul de determinare al faunei este unul foarte ridicat, ținând cont că din cele 19 resturi de mamifere, 16 (84,21%) au putut fi determinate taxonomic. Lista speciilor este redusă, incluzând triada domestică (vită, ovicaprine și porc), iar vânatul este reprezentat printr-un singur rest de iepure de câmp (*Lepus europaeus*) (Tabel 1).

Fragmentele faunistice au toate caracteristicile unor resturi menajere (de bucătărie). Pe suprafața acestora putem observa urme de tăiere fină (de descărnare) și într-un singur caz s-a evidențiat și o urmă de tăiere longitudinală de dezarticulare, efectuată cu o unealtă mai puternică (topor, satâr).

Ținând cont de cantitatea infimă a materialului analizat, este dificil de surprins economia animalieră a

⁶ Udrescu *et alii* 1999, p. 68–70.

⁷ Von den Driesch 1976.